

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212561
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613212561.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou, v právnej veci navrhovateľa: W. X., N.. XX. XX. XXXX, A. R. S., Š. XXXX/X, štátny občan SR, proti odporkyni: P. C., N.. XX. XX. XXXX, A. R. S., S. XXX/XX, štátny občan SR, o návrhu na zaplatenie 6.210 eur s príslušenstvom, t a k t o

r o z h o d o l :

Súd žalobu o zaplatenie 6.210 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 6.210 eur od 27. 11. 2013 do zaplatenia z a m i e t a .

Súd odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 27. 11. 2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 8.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 27. 11. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že v priebehu roku 2012 odporkyni na základe ústnej dohody požičal viaceré sumy v súčte 8.500 eur s tým, že požičanú sumu mu zaplatí do konca augusta roku 2012. Dňa 17. 08. 2012 spísali Dohodu o splatení uvedenej sumy. Do dnešného dňa mu odporkyňa nezaplatila ani jednu splátku.

Okresný súd Liptovský Mikuláš (v poradí prvým rozhodnutím) rozsudkom č. k. 4C/68/2014-82 zo dňa 01. 08. 2014 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 8.500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 8.500 eur od 27. 11. 2013 do zaplatenia a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 510 eur, ktoré rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/501/2014-103 zo dňa 15. 12. 2014 vo výroku, ktorým odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 8.500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 8.500 eur od 27. 11. 2013 do zaplatenia, v časti, v ktorej uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.290 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.290 eur od 27. 11. 2013 potvrdené a v časti výroku, ktorým uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.210 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 6.210 eur od 27. 11. 2013 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania zrušené a v zrušenom rozsahu vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Ako vyplýva z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný (§ 226 O.s.p.), dohoda, ktorá sa nachádza na č.l. 2 spisu a ktorá obsahuje jednostranné vyhlásenie odporkyne, že ku dňu 17. 08. 2012 je dlžná navrhovateľovi sumu 8.500 eur so splatnosťou koniec augusta 2012, nespĺňa obsahové náležitosti dohody o kumulatívnej novácii záväzku v zmysle ust. § 516 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Z textu dokumentu vyplýva, že ide o jednostranné vyhlásenie odporkyne o výške dlhu voči navrhovateľovi v stave k 17. 08. 2012 a jeho splatnosti. Z vykonaného dokazovania nevyplýva vôľa účastníkov, najmä nie vôľa odporkyne smerujúca k zmene obsahu pôvodne dohodnutého záväzku. V čase, keď došlo k podpisu vyhlásenia odporkyňou dňa 17. 08. 2012, odporkyňa nespochybniteľne navrhovateľovi dlhovala

sumu 6.210 eur s príslušenstvom, ktorá bola navrhovateľovi právoplatne priznaná platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Ružomberok (správne Liptovský Mikuláš) pod č. k. 1Ro/306/2012 zo dňa 11. 05. 2012 a stala sa tak v tom čase už predmetom exekúcie. Odporkyňa nepoprela novovzniknutý dlh voči navrhovateľovi, okrem priznanej sumy 6.210 eur ako rozdiel medzi sumou 8.500 eur a priznanou sumou 6.210 eur, teda dlh vo výške 2.290 eur. Povinnosťou okresného súdu bude zamerať zisťovanie skutkového stavu veci a následné právne posúdenie na okolnosť, či v právnom vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo okrem poskytnutia pôžičky vo výške 6.210 eur odporkyňi, ktorá je v súčasnom stave judikovaná a exekučne vymáhaná, k poskytnutiu ďalšej sumy v tejto výške. Dôkazné bremeno, že došlo k poskytnutiu a odovzdaniu peňazí má navrhovateľ.

Okresný súd Liptovský Mikuláš (v poradí druhým rozhodnutím) uznesením č. k. 4C/68/2014-119 zo dňa 29. 01. 2015 konania o zaplatenie 6.210 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 6.210 eur od 27. 11. 2013 do zaplatenia zastavil, odporkyňi náhradu trov konania nepriznal a to pre prekážku veci rozhodnutej (res iudicatae) podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré rozhodnutie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/124/2015-138 zo dňa 27. 04. 2015 a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd poukázal na odôvodnenie svojho v poradí prvého rozhodnutia v súdnej veci.

Súd opätovne vypočul oboch účastníkov konania a riadne ich poučil v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť alebo označiť dôkazy na preukázanie vlastných tvrdení.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní trval na podanom návrhu. Uviedol, že súdu predložil všetky listinné dôkazy. Dohodli sa, že koncom roka mu odporkyňa všetko splatí a to tých 6.210 eur. Peniaze jej požičiaval postupne, bolo to od roku 2010 do roku 2011. V roku 2012 spísal prvú zmluvu na 6.210 eur. Nechcela mu vracať, tak išiel za exekútorom, exekútor jej to strháva. Zrazu jej zase požičal 8.500 eur, pretože každý deň chodila. Znovu spísali zmluvu, lebo mu povedala, že do konca roka nebude mať len 8.000 eur, ale ešte že jej syn mu dá 2.000 eur za to, že jej pomohol. Prišiel december 2013 a nič. V roku 2014 sa rozhádali. Keď jej volal, ani sa mu neozvala. Sumu 6.200 eur jej požičal v roku 2011. Dohodli sa, že mu to vráti v decembri 2011, ale bohužiaľ to zdržovala, on jej stále požičiaval ďalej peniaze. On mal peniaze v banke, pri sebe, aj za to čo dostal z domu. Sumu 9.200 eur mal z banky, 4.500 eur, pôžičku si zobral 1.900 eur, ale musel zaplatiť 3.100 eur, lebo sú tam aj úroky a všetko jej to spočítal. V skutočnosti jej dal viac ako 8.500 eur. Ohľadne tých SMS správ, bol nahnevaný. Dohodli sa, že do konca roka mu všetko vráti. Odporkyňa stále klame. On sa bol radiť s právnikom, bolo mu povedané, že už žiadny dôkaz nepotrebuje, pretože má s odporkyňou podpísanú dohodu. On úroky z pôžičky 1.900 eur do 8.500 eur nezarátal. On jej povedal, že prvý súd prehrala a že ju dá aj na druhý súd. SMS správy boli koncom roku 2012.

Odporkyňa uviedla, že navrhovateľ jej písal SMS správy v čase, keď ani prvý súd nebol. Dve pôžičky neboli. Keď jej navrhovateľ požičiaval peniaze, nikdy to nebolo u neho doma, vždy to bolo v banke. Raz jej dal 100 eur, raz 50 eur. Ona pripúšťa, že 500 eur plus 1.400 eur si navrhovateľ požičal v B. B. a tieto peniaze jej odovzdal, ale to je zahrnuté v pôžičke 6.210 eur. Zmluva o splátkovom úvere na sumu 2.001 eur nebola pre ňu. Každú korunu, ktorú jej dal, ťahali z bankomatu. Všetko to bolo zahrnuté tých 6.210 eur plus medzitým jej ešte niečo požičal do tých 8.500 eur, v čom je zahrnutá aj odplata 1.000 eur. Jej navrhovateľ povedal, keď si raz prišla požičať peniaze, že škoda, že mal peniaze z domu 10.000 eur, ale že ich prepil a prehral. Ona priznáva to, čo jej navrhovateľ naozaj požičal.

Okrem výsluchov účastníkov konania súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín založených v spise a s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 1Ro/306/2012.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Povinnosťou účastníkov konania je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd však rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Dôkazným bremenom sa rozumie procesná

zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. 06. 2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

Ako konštatoval odvolací súd vo svojom rozsudku č. k. 11Co/501/2014-103 zo dňa 15. 12. 2014, na ktoré rozhodnutie poukázal aj vo svojom uznesení č. k. 11Co/124/2015-138 zo dňa 27. 04. 2015, primárne dôkazné bremeno, že došlo k poskytnutiu o odovzdaní peňazí v žalovanej výške, má navrhovateľ. Podľa názoru súdu navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu Zmluvy o pôžičke na sumu 6.210 eur aj v roku 2012, t.j. nepreukázal poskytnutie a odovzдание peňazí v tejto výške v priebehu tohto kalendárneho roka. Rovnako navrhovateľ súdu jasným a presvedčivým spôsobom neuviedol dôvody, pre ktoré v SMS správach (ktorých odosielanie medzi účastníkmi konania nebolo sporné - § 120 ods. 3 O.s.p.) adresovaných odporkyni uviedol, že ak mu peniaze nevráti, bude ich vymáhať dva krát. Odporkyňa v priebehu celého súdneho konania tvrdila, že nepopiera uzavretie Zmluvy o pôžičke na sumu 6.210 eur v roku 2011, z ktorého dôvodu aj dňa 18. 02. 2012 jednostranne vyhlásila, že je dlžná navrhovateľovi túto sumu. Čiastka 6.500 eur už je v súčasnej dobe judikovaná a to právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1Ro/306/2012-27 zo dňa 11. 05. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 02. 06. 2012 a vymáhaná v exekučnom konaní. Odporkyňa potvrdila, že nakoľko po tomto vyhlásení zo strany navrhovateľa jej boli požičané ďalšie čiastky (ktorú skutočnosť potvrdil aj samotný navrhovateľ dňa 26. 05. 2015), ktoré spolu s odplatom vo výške cca 1.000 eur predstavovali sumu 8.500 eur, navrhovateľovi podpísala ďalšie jednostranné vyhlásenie dňa 17. 08. 2012 na celkovú sumu pôžičky 8.500 eur. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že čiastku 1.400 eur, ktorú si navrhovateľ požičal od B. B., P..B.. A. na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 03. 01. 2012 (č.l. 78 spisu), následne navrhovateľ požičal odporkyni. Uvedenú skutočnosť potvrdil navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 01. 08. 2014 (č.l. 80 spisu) a rovnako ju potvrdila odporkyňa do zápisnice dňa 26. 05. 2015. V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1Ro/306/2012 sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 6.210 eur, na tom skutkovom základe, že k uzavretiu Zmluvy o pôžičke došlo v priebehu roku 2011. V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/68/2014 v žalobe uvádza, že odporkyni požičal čiastku 8.500 eur v priebehu roku 2012, teda uplatnil si svoj nárok o iné skutkové dôvody (z ktorého dôvodu potom aj odvolací súd dospel k záveru, že sa nejedná o totožnosť predmetu konania). Pôžička na sumu 1.400 eur preukázateľne poskytnutá v januári 2012 tak nepriamo potvrdzuje tvrdenie odporkyne, že táto suma je zahrnutá v celkovej pôžičke 8.500 eur. Zo strany navrhovateľa nebolo tvrdené a preukázané odovzдание peňazí v zostávajúcej čiastke v priebehu roku 2012. Odporkyňa nepoprela, že si od navrhovateľa v priebehu roku 2012 požičala sumu rovnajúcu sa rozdielu medzi žalovanou sumou 8.500 eur a sumou právoplatne priznanou platobným rozkazom, v ktorej časti aj súd žalobe vyhovel, a to rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/68/2014-82 zo dňa 01. 08. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 11Co/501/2014-103 zo dňa 15. 12. 2014 a nakoľko navrhovateľ svoje tvrdenia nepreukázal inak ako predložením jednostranného vyhlásenia odporkyne zo dňa 17. 08. 2012, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Odporkyňa súdu vysvetlila dôvody, ktoré ju viedli k podpísaniu tohto vyhlásenia, t. j. že v čase podpísania vyhlásenia nevedela o prebiehajúcej exekúcii. Ani tieto jej tvrdenia navrhovateľ žiadnym spôsobom nespochybnil a nepreukázal súdu opak.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá mala prevažný úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal, keďže táto si trovy konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.